

КУ

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Ім. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX ● № 126 [2542]. СУБОТА, 21 ЖОВТНЯ 1978 року.

● Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

У ПЕРЕДДЕНЬ СВЯТА

Мине ще тиждень, і в історії Ленінського комсомолу спалахне ще одна яскрава сторінка — день його 60-річчя. До цього славного ювілею готувала свої трудові подарунки молодь, готували всі покоління радянського народу. Бо, певно, не знайдеться сьогодні в нашому суспільстві такої людини, в долі якої Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді не відіграла б вирішальної ролі.

Так, наша Спілка — комуністична. І ми, молоді будівники комунізму, по праву пишаємось тим, що біля її кошика стояв великий Ленін, що вона, Спілка, носить його ім'я. Ось чому щоразу, оглядаючи пройдений шлях, ми звертаємо свої погляди до високіх ідей ленінської правди, до прикладу його життя і діяльності до його безсмертних заповітів. Звертаючи свій погляд на Іллічу, ми вчимося комунізму. І не тільки оплодотворюємо знаннями, революційною теорією, а й ділом доводимо свою ідейну переконаність, справжню активність життєвої позиції. Адже вчимося комунізму не тільки в шкільному, а й у ширшому розумінні — в розумінні науки життя. І тільки тому, ровесничку, таку високу оцінку своєї діяльності дістала наша Спілка у рідній Комуністичній партії. Пам'ятаєш слова Леоніда Ілліча Брежнєва, сказані ним у промові на XVIII з'їзді ВЛКСМ: «Між вами юнаків і дівчат показують зразки жовності, стійкості, вірності ідеалам Жовтня. З великим ентузіазмом вони працюють усею, де проходить фронт комуністичного будівництва, активно борються за виконання напружених планів розвитку країни? В цих промовистих словах не тільки похвала, а й високе довіря кожному з нас. Повсякденно виправдовувати його, доводити ділом свою причетність до загальнонародних справ, свою вірність партії — наш почесний і відповідальний обов'язок. Тільки з життя молоді Кіровоградщини ми знаємо тисячі прикладів справді самовідданої праці юнаків і дівчат. І ще свіжі в пам'яті трудові рапорти молоді про гідну зустріч річниці нової Конституції СРСР, а час називає вже нові імена творців трудового подвигу, нові адреси. Навіть за несприятливих погодних умов цього року трудівники колгоспу імені Леніна Долинського району виростили високий урожай кукурудзи. Як-що нагадати, що комсомольська організація цього господарства об'єднує понад двісті членів ВЛКСМ, то зрозумілим стане їхній висок у загальному успіху.

Щодня, щогодини зростає напруга соціалістичного змагання за гідну зустріч 60-річчя Ленінського комсомолу. Характерно, що, достроково подолавши намічені рубежі на честь цієї знаменної дати, комсомольсько-молодіжні колективи та окремі виробничники беруть додаткові зобов'язання. Приміром, бригада Леоніда Артеменка, ініціатор руху за економічне витрачання металу на заводі «Червона зірка», дотримавши даного раніше слова, вирішила до 29 жовтня зекономити ще 10 тонн цінної сировини. Робить усе можливе для зростання продуктивності тварин комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району. Від номіної норови тут одержали більш як по 3200 цілограмів молока. Та не заспокоює це ні групкомсорга Володимира Міщенка, ні членів колективу. Вони вишукують нові резерви для одержання високих надбавок.

Таких прикладів багато. І всі вони красномовно засвідчують повсякденне зростання громадсько-політичної і трудової активності молоді. Отим так важливо у переддень свята, на Всесоюзних комсомольських зборах, підсумовувати досягнуте, намітити цілі плани на майбутнє. Вік сьогоднішній член ВЛКСМ повинен глибоко продумати, визначити свої зобов'язання на наступний, четвертий рік десятиріччя, щоб уписати нову яскраву сторінку в історію Ленінського комсомолу.



Репортаж із Всесоюзних комсомольських зборів у комсомольсько-молодіжній зміні цеху № 8 Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР



В ІСТОРІЇ комсомольської організації цього молодого підприємства десята п'ятирічка займає помітне місце. В ділах, у пошуку, у планах і мріях про завтрашній день. Це на старті 1976 року пролунав на всю область її полум'яний заклик: «П'ятиріччя якості — комсомольську гарантію!» Це з ініціативи комсомольсько-молодіжної бригади Миколи Петрова на Кіровоградщині шириться рух під девізом «П'ятирічка — за чотири роки!» Це передові молоді робітники заводу на почин ростовчан — «Працювати без відстаючих!» — відповіли переходом у відстаючі бригади. Це комсомольці і молодь внесли свою помітну частку в загальний успіх — колектив заводу завершив виконання плану трьох років по виробництву і реалізації продукції 28 вересня.

Такий «послужний список» комсомольської організації викликає хороше і зрозуміле почуття гордості у спільчан. З цим почуттям прийшли відкрити Всесоюзні комсомольські збори плавильники комсомольсько-молодіжної зміни майстра Анатолія Ткача.

Комітет комсомолу заводу. Урочисте убрання великої і світлої кімнати засвідчує — сьогодні тут важлива подія. І побільшало світла, як тільки зайшли комсомольці. В білосніжних халатах і шапочках, прямо зі зміни — на збори. Збуджені, схвилювані наступною розмовою. Адже їм сьогодні, в переддень імені комсомолу, дати звіт на вірність заповітам Леніна.

Помітно хвилюється секретар комсомольської організації плавильного цеху Олександр Олізко. Особливий у нього сьогодні виступ. Яскраві сторінки історії Ленінського комсомолу — сторінки життя і боротьби юні Країни Рад поновлює він у пам'яті присутніх. Від буремного вісімнадцятого року до нинішнього дня. Є в цій історії і їхня сторінка, сторінка сьогоднішня.

— З великим трудовим дарунком ідуть до славного ювілею комсомольці нашого цеху. Комсомольсько-молодіжна бригада Миколи Петрова про виконання плану чотирьох років п'ятиріччя рапортувала до Дня металурга. Успішно завершують завдання чотирьох років комсомольці Василь Ратушний, Янів Максимов, Василь Мановський, Володимир Смагін, Михайло Біцко. Більше половини молодих плавильників працюють уже в рахунок 1979 року. Доповідаємо Всесоюзним

зборам: ударною працею відстоювали і відстоюватимемо високе звання цеху, що носить ім'я комуністичного.

...Працею і науковим підходом до неї. На побажання молодих робітників цього року в цеху відкрили школу економічних знань. Викладачами практики стали передові плавильники. Одну з майбутніх лекцій прочитає, звичайно, і бригадир комсомольсько-молодіжної бригади, молодий комуніст Михайло

ПРАВО БУТИ ПОПЕРЕДУ

Біцко. Завоював це право як ударник комуністичної праці, як людина, що живе за принципами морального кодексу будівника комунізму. Це він розповів на зборах про досвід, гідний наслідування.

— Чесно скажу, не хотілося йти з бригади Миколи Петрова. Спрацювалися так, що розуміли одне одного на відстані. Та неспокійно було на душі навіть і при почестях. Сусідня бригада плани виконувала тільки на 83—85 процентів. Чи ж там не такі хлопці працюють, як у нас? І в робочі години вивчав своїх нових товаришів, і після роботи затримував їх для тієї ж науки. Можливо, декому й не сподобався такий неспокійний бригадир. Та головного ми досягли все-таки. Вийшла бригада із прориву. Тепер освоюємо нову технологію плавки. А до цього довели змінний виробіток до 160 процентів норми. На останніх Всесоюзних змаганнях плавильників галузі посіли перше місце.

Переконали розповідь. Бо кличе вона не заспокоюватись на досягнутому, а використати його як трамплін для нових звершень. Підхопив цей клич кому-

ністе групкомсорг зміни Василь Гнезденко. І пролунала ініціатива:

— Сьогодні ми фактично підбиваємо підсумки соціалістичного змагання за період у три роки. Наша зміна попрацювала непогано — йдемо з випередженням планових завдань. Та навіть і колиш відстаюча бригада М. Біцка вже трудиться в рахунок п'ятого місяця четвертого року п'ятиріччя. Висновок напрошується сам: настав час переглянути наші соціалістичні зобов'язання. На порядок денний організаційної роботи в комсомольських організаціях і групах заводу стає позунт: «Четвертому року п'ятиріччя — наші зустрічні плани!»

Поширяться ініціатива. І цим будуть пам'ятні збори багатьом. А ще — пропозицією, яку вписано до постанови: «На честь 60-річчя Ленінського комсомолу провести 21 жовтня у пішешному колгоспі імені Жданова суботник на збиранні врожаю картоплі».

Місячник ударних справ на честь 60-річчя ВЛКСМ комсомольці цеху почали 24 вересня. Щодня підбивають підсумки змагання між комсомольсько-молодіжними бригадами. Вже є перші чотири претенденти на звання переможців із дев'яти бригад. Але все ж секретар комітету комсомолу заводу Петро Сокуренок свою оцінку місячника почав із зауваження: «Не все ще зроблено в плані громадської активності. Хотілося б щоб колектив від вашої зміни виступив на заводському конкурсі пісень». І це побажання теж лягло в основу одного з пунктів постанови зборів.

...Над столом президії — шість орденів комсомолу. Перед цими орденами лунєє клятва на вірність заповітам Леніна.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста»
м. Світловодськ.

ОСТАННІ ХВИЛИНИ ПЕРШОЇ ЗМІНИ УДАРНОГО ЗВОНИЛИ ПІД МОЛОДІ ПЛАВИЛЬНИКІВ ЦЕХУ № 8 ВІД ПЕРШОЇ ХВИЛИНИ ДО ОСТАННЬОЇ. АЛЕ ТО БУВ ІЩЕ ОДИН ДЕНЬ ЮВІЛЕЙНОЇ ВАХТИ НА ЧЕСТЬ 60-РІЧЧЯ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ.

НА ФОТО: МОЛОДИЙ КОМУНІСТ МИХАЙЛО БІЦКО (ТРЕТІЙ ЗЛІВА) З ЧЛЕНАМИ СВОЇЇ БРИГАДИ.

Фото В. ГРИБА.

ІМЕНІ МИКОЛИ ОСТРОВСЬКОГО

Підбито підсумки Всесоюзного літературного конкурсу імені Миколи Островського, який проходив під девізом «Молода гвардія Країни Рад». Він був оголошений на честь 60-річчя Ленінського комсомолу ЦК ВЛКСМ, Спілкою письменників СРСР і видавництвом ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардія».

Перші премії присуджено Маргариті Малиновській за роман «Грімучі озера», Володимиру Шаталову за книгу «Трудні дороги космосу»; другі премії — Миколі Дмитрієву за книгу віршів «Про найзаповітніше», Холгеру Пукку за поему «Що ви знаєте про Оскара»; треті премії — Олегу Іслюкову за збірку віршів «Сонячні зустрічі», Анатолію Гречаникову за книгу віршів «Зорі й кургани».

Заохочувальні премії присуджено Оралхану Бокееву за

збірку повістей та оповідань «Слід блискавки». Мамеду Ісмаїлу за збірку віршів і поем «Нива над морем». Сергію Каширіну за документальну повість «Політ на світанку», Віктору Салошенку за книгу «Якщо ти секретар райкому».

Почесними дипломами конкурсу відзначені Казат Акматов за повість «Два рядки життя», Валерій Алексєєв за збірку повістей «Повчальна проза», Віктор Андріанов за книгу «Край комсомольський — наш Далекий Схід».

(ТАРС).

ВІД 60-РІЧЧЯ ЖОВТНЯ ДО 60-РІЧЧЯ ВЛКСМ — УДАРНИМИ ТЕМПАМИ!

Б УЛО це шістдесят років тому. На зборах молоді, що проходили в одному з елісаветградських клубів, у відповідь на заклик меншовички В. М. Куперштейн не анувався в політичну боротьбу шавачка Любова Людмила сказала:

— Ми будемо вчитися, будемо багато читати. Але ми ніколи не будемо стояти осторонь справи батьків!

Це були пророчі слова. Йшли вони від серця про-

Овчаренко, Анатолій Смирнов, Микола Довбня та їхні товариші.

Тим паче, що нині закінчується другий етап Ленінського заліку, присвячений 60-й річниці ВЛКСМ, а основне завдання цього етапу — активне вивчення ленінських праць.

Заїтуючи, комсомольці говорять про те, як по-черпнули знання вони за-стосовують на практиці. Отут і згадувалися щотижневі політінформації, лекції, підготовлені реферати.

На календарі — 61-й рік революції. І всі ці роки молодь України Рад, очолювана комуністами, йшла в авангарді ідейно-політичної боротьби за світлі ідеали комунізму. І в гарячу пору жнив, і в інші періоди трудових буднів активісти комсомолу несли партійне слово до людей. Пам'ятаєте минулорічний агітпоязд «Вершини революції»? І ось зовсім недавно, минулого місяця, закінчився новий агітпоязд — «Комсомольський подвиг». Зустрічі з членами підпільної комсомольської організації «Спартак» Г. А. Безверхим, А. Г. Тиховським, виступи художньої агітбригади Компартійського району, лекції комсомольських і партійних активістів, агітвечір біля багаття в Кримінах, на батьківщині «Партизанської іскри», — все це ще свіжало в пам'яті молоді Кіровоградщини та Миколаївщини.

Звичайно, на Всесоюзних комсомольських зборах виступили естери комсомолу. І перетнулися паралелі героїчної минушини і сьогодення. Ватерани, комсомольські активісти, скажімо, Гайзоровського району, в переддень ювілею перегорнули цікаві сторінки історії своєї організації. Допомогли у цьому і музеї, і альбоми з історії комсомолу району.

Шкільна молодь села Глодос у дні проведення Всесоюзних комсомольських зборів зустрілася з комсомольцями 50—70-х років. Розмова йшла про те, як школярі села виконують заповіді великого Леніна.

Спроби буржуазних ідеологів відвернути молодь від політичної боротьби приречені на провал. Бо у юнаків і дівчат світу є приклад Країни Рад. XVIII з'їзд ВЛКСМ, XXIII з'їзд ЛКСМ України по-справжньому показали не тільки велику політичну активність радянської молоді, а й її прогресивну роль у світовому молодіжному русі. Посланці Кіровоградщини на XI Всесвітньому фестивалі молоді і студентів на Кур'ї — шофер Анатолій Ясинський і студент Ігор Павлов разом з представниками багатьох країн світу брали участь в обговоренні найактуальніших питань сучасності.

І про це йде мова на Всесоюзних комсомольських зборах. Бо тільки з нашої ідейної переконаності, активної життєвої позиції, працелюбності і високого патріотизму починається вірність заповідям Леніна.

1.

«Нічого так я не люблю, як подумати кетиси горобини. Немов червоні ліхтарічки, вони супроводять мене, коли я вулицями Олександрії поспішаю на роботу.

Вони відзиваються про мою комсомольську юність і юність нашої комсомольської — молодіжної бригади. Двадцять вісім жінок і дівчат щодня збираються в гуртбілку вагончик-побудівки о восьмій годині ранку. Уявляєте собі цей веселий, жартиливий, сьорбидий і негнатовий жіночий загін, у якому єдиний чоловік — бригадир? Тобто я, Русаков Григорій Володимирович...

А почалося все 1974 року. Саме тоді я набрав бригаду із зовсім юних майстрів, випускників олександрійських міських профтехучилищ №№ 5 і 7. Попервах дівчата щодня підносили мені якісь «сторизини», на які відразу я не збагнув, як реагувати: сердитись чи сміятись. А нині, було, не до сміху.

Молоді мої майстри (багатьом ледве виповнилося тоді шістнадцять років) увірвалися в самостійне життя, мов пустотливі дітлахи, в пелюбку річку, іскільки не турбуючись тим, що глибина її може бути зовсім несподіваною. Тоді ще рано було говорити про міцний колектив, про виконання кожним своїх громадських обов'язків. Організувати трудовий день було надзвичайно важко. Дівчата не те, що порушували трудову дисципліну, а паче й не помічали її. Пригадую випадок із...

2.

Невисокий на зріст, кремезний, з трохи примурженим розумним очима на відкритому обличчі, комуніст Г. Русаков володіє отими необхідними рисами вихователя та організатора, без яких сучасний ватажок передового колективу просто немислимий. Він зумів у найкоротший строк не тільки подружитися, зав'язати довір'я, авторитет у бригаді, а й вивести її в авангард будівельних робіт.

Уже 1975 року майстри Русакова в соціалістичному змаганні серед молодіжних колективів Кіровоградщини вибороли почесне третє місце. Про що і свідчить Грамота обкому комсомолу.

Це вже був справжній успіх, якому передували тактовність і прихильність бригадира, молодечий запал і майстерність його майстрів.

3.

«Пригадую випадок із... Ці, не буду називати її прізвища. Хай буде просто Галя. Спокійна і навіть соромлива дівчина через два місяці роботи у бригаді раптом цезла кудись на цілий тиждень.

Потім нарешті появилася на нашому об'єкті.

— Галя, ти що, хворіла? — питаю у неї.

— Так, — відповідає спокійно, — дуже. У мене, Григорію Володимировичу, зуби розболілись.

— Буває.

— Тож я їздила до своєї сестри лікувати їх народним методом.

Портрет бригади

ЧЕРЛЕНИЙ ВОГОНЬ ГОРОБИНИ

— І допомогло?

— Аякже!

Що було дити? Звільниги за прогуд? Чи ж вона після цього виправилася? Нагримати, накривати? Але ж там, де галасує бригадир, гарячують і його люди. І там ніколи міцного й дружнього колективу не буде.

Тоді я вирішив: оскільки Галя лікувалася «народним» методом, то ми повинні «полікувати» її своїм. Попросив редколегію комсомольської стіннівки нашого будуправління добре пропекати на шашу «хвору», що було й зроблено.

До речі, газету вивісили на видному місці, і Галя ледве не щодня просила редактора стіннівки і мене, щоб зняли карикатуру на неї.

Це «лікування» виявилось досить ефективним. Власне, сьогодні...

4.

Комсомольсько-молодіжна бригада майстрів Григорія Русакова вважається кращою в управлінні № 3 тресту «Олександріявбуд». І передусім тому, що в колективі налагоджено чітку організацію праці. Бригада трудиться, як добре відрегульований механізм. Тут немає зайвої метушні, нервозності. Все на своїх місцях, і всі при своєму ділі.

Ще немаловажний той факт, що майстри Русакова прагнуть максимально використувати передові методи виробництва (механічно наносити шпаклівку, механічно фарбувати радіатори тощо).

Все це стимулює дівчат. Поміж жуючи майстерність на трудовій зашпал, працюють комсомолки Віра Гонтар, Наталія Фурко, Світлана Гладких та багато інших.

Комсомольсько-молодіжний колектив Г. Русакова місячний план виконує в середньому на 120 процентів.

5.

«Власне, сьогодні у мене є чудові помічники — наставниці. Об'язую кажучи, це ті кити, на яких тримається наш колектив. Досвідчені, справжні майстри своєї спра-

СТОРИНКА УДАРНОЇ ВАХТИ

ДО СПІЛЬНОГО УСПІХУ

про ініціативу ямпільців. Вирішив попрацювати на збиранні з поною віддачею. Удвох із Станіславом Щупаком (він водить гичкозбиральну машину БМ-6) ми вирішили зібрати цукристі на 140 гектарах. А

потім увійшли в ритм, сприяли погоді, організація праці. І вже нині на нашому рахунку близько 5000 тонн коренів, накопаних на 180 гектарах. До

комсомольського свята зберемо буряки на 200-гектарній площі. Хай це буде незвичайною рисою часткової літератури в рапорті, що його складе комсомол нашої країни ленінської партії в день свого свята.

М. ТКАЧЕНКО, водій бурякозбирального комбайна РКС-6 колгоспу імені Ульянова Новгородківського району.



НАШ КОМЕНТАР

ВЧИМОСЯ НАУКИ ЖИТТЯ

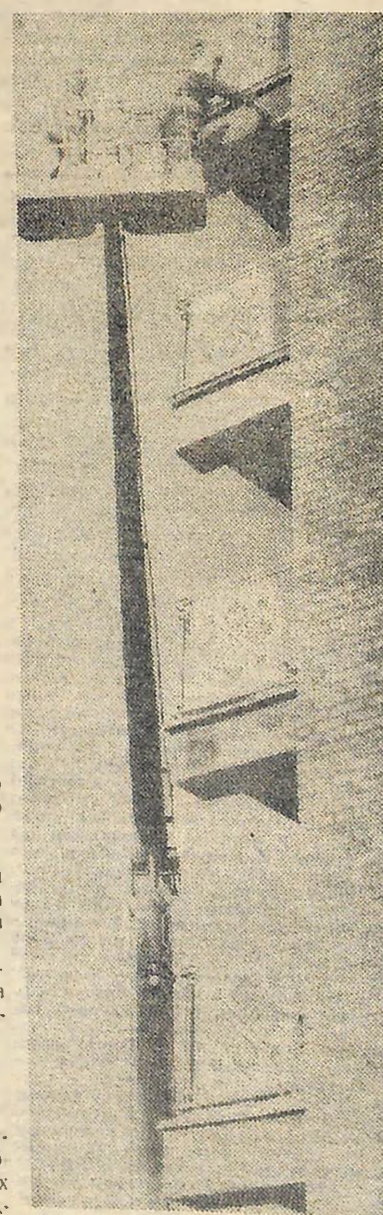
стої робітничої дівчини, яка вірила ленінським словам про необхідність активної участі молоді в революційному процесі.

І недаремно на свої Всесоюзні комсомольські збори молодь Кіровоградщини одним з основних винесла питання про ідейно-політичну зрілість, життєву позицію комуністичної молоді. Справа, жити і працювати по-ленінському можна лише творчо оволодівши ленінською спадщиною. Тим-то тисячі юнаків і дівчат Кіровоградщини наполегливо оволодівають теорією марксизму-ленізму у гуртках і семінарах комсомольського політнавчання. Тому, снажимо, у Вільшанському, Новоукраїнському, Бобринецькому районах практично кожен третій слухач — агітатор або ж політінформатор на своїй виробничій ділянці. І активність свою виявляють вони не тільки під час поточних кампаній, таких, як, скажімо, жнива, а повсякденно. Особливо це стосується нинішнього, ювілейного року, року 60-річчя ВЛКСМ, річниці нової Конституції СРСР, комсомольських з'їздів та XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів на Кубі.

«Ідейно стійкий», — так пишуть у комсомольській характеристиці про молодого людину з високими моральними якостями, твердим ідейним переконанням. У кожного комсомольця в комплексному плані «вчитись комунізму, будувати комунізм» формування ідейної переконаності передбачено окремим розділом. Як же виконуються його пункти? Про це говорили на Всесоюзних комсомольських зборах і комсомольці Павлівського відділення райсільгосптехніки — Наталка Галюк. Олександр

ви Галя Михайлівна Данилюк, Лідія Яківна Кучай, Феня Мануїліана Пузенко і Галя Андріївна Шукліна.

І справа не в тому, що всі вони



мають підопічників, з якими діляться «секретами» свого ремесла, прищеплюють їм професійну гордість за свою спеціальність, хоч і це надзвичайно важливо, а в тому, що вони — мої бойові заступники.

Мало не щодня (така вже наша специфіка) бригаду «четвертуємо», посилавши окремі ланки на різні, досить віддалені один від одного, будівельні об'єкти. Але я спокійний. Усі ці ланки очолюють тимущі майстри, наші наставниці...

Коли у мене питають, що передусім треба зробити, щоб у колективі панувала творча атмосфера, то я, не задумуючись, відповідаю: потрібно створити настрій. Навіть тоді, коли у тебе самого на душі тяжко і ти маєш особисті неприємності...

Погляньте на червоне полум'я горобини. Одному воно серце згріє, а для іншого лишиться звичайнісіньким трюном терпких ягід. Я думаю, що настрій у колективі — це теж як полум'я горобини. І коли ватажок бригади бачить у ньому лише терпкі ягоди, не варто уваги, як щось другорядне, він не зможе побудувати повнокровний і дружній колектив...

Та ось і мій об'єкт. Веселими вікнами усміхнувшись, він повернутий житловий кімнат. Біля того його вагончика розсипає іскристий айд роки жарянки кристалі гори. День сьогодні буде чудовий. І я йому радісно кажу: починайся з доброї умішки і черленого полум'я горобини.

Перший секретар Олександрійського міського комсомолу Григорій Штепа в розмові зі мною сказав: «Комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці майстрів Григорія Русакова цього року активно включилася у змагання між молодіжними колективами, виборюючи право іменуватися бригадою імені 60-річчя ВЛКСМ. За всіма показниками вона засягує цієї високої честі. І саме цей колектив ми будемо представляти на присвяченому йому званню бригади імені 60-річчя Ленінського комсомолу».

Г. ГОНЧАРЕНКО, спецкор «Молодого комуніста».

На знімку (зліва направо): дівчата з бригади Г. Русакова Лідія Кучай, Галя Шукліна, Людмила Михайлова, Валентина Плотнова і Тетяна Тараненко. У центрі — бригадир.

Фото В. ГРИБА.

ЕКЗАМЕН НА ПРИЧЕТНІСТЬ

Я й досі пам'ятаю той квітневий день, коли новостворений комітет комсомолу довіряв мені бути комсоргом школи. І ось тепер я складаю серйозний екзаме́н на активність комсомольської організації, на моє, комсоргове, вміння організувати, запалити кожного старшокласника на потрібні, цінні справи, добитися, щоб комсомольці були у вирі подій, жили тим, чим живе вся наша молодь, ідучи до ювілею Ленінського комсомолу.

Цей екзаме́н ми складали на Всесоюзних комсомольських зборах, присвячених 60-річчю ВЛКСМ.

Улітку я побувала на зборі комсомольського активу республіки в піонерському таборі «Молода гвардія». Нам визначили конкретне завдання: що б ми не робили, маємо пам'ятати, що наближається знаменна дата, котру треба гідно зустріти і гідно відзначити. На зборі я взяла для себе чимало цікавого і повчального. Ось, наприклад, разом зі мною в загоні були комсорги з Києва. Цікавий народ! Вони дуже багато розповідали про те, як працюють їхні комсомольські організації, з чим вони збираються зустріти наше свято. Зокрема, мені припала до душі розповідь про створення й поповнення кімнат і музеїв бойової

і трудової слави 60-річчя комсомолу.

Як тільки почався навчальний рік, ми на засіданні комітету вирішили при підтримці вчителів, обладнати у своїй школі куточок бойової і трудової слави. Всі комсомольські групи вилучилися в цю роботу. І на зборах, окрім письмових рапортів, кожен клас подарував перші експонати у створений куточок.

Наша комсомольська організація зобов'язалася зустріти 60-річчя ВЛКСМ без жодного відставного. І щоб це було не просто красивим побажанням, а підкріплювалось конкретними успіхами, академіками в класах створили групи консультантів із числа кращих учнів. Десятикласниці Ганна Мельникова, Наталка Попова, Лариса Дерев'янченко та інші справді по-комсомольськи виконують ці доручення.

60-річчю комсомолу ми присвячували суботники, надпланові центнери зібраної макулатури і металоплому, трудові десанти, уроки мужності та уроки культури, цінні вечори — зустрічі з комсомольцями минулих років, з ветеранами війни. І ще цікаво, що на честь знаменного

свята в школі почав діяти гурток «Ленінський комсомол». Під керівництвом учительки Валентини Миколаївни Котлової в гуртку навчаються не тільки комсорги, а й активісти класів. Усе, про що дізнаються вони тут, стає надбанням кожного комсомольця, бо у нас заведено так: довідався сам — розказав іншому.

На мій погляд, дуже цінним і пам'ятним було посвячення в піонерські вожаті дев'ятикласників. Урочисто й красиво на Всесоюзній піонерській радіолінійці прийняли свої підшефні піонерські загони. І перші зустрічі з ними почалися розповідями про історію комсомолу, про комсомольські будови.

Всі готуються до свята. Якийсь особливий настрій, піднесений, бадьорий, панує в школі. Хочеться енергійно діяти, щоб очевидно була причетність кожного комсомольця до важливих справ.

Т. КОРІНЕЦЬКА,
учениця 10 «Г» класу,
секретар комітету комсомолу Бобринської середньої школи.

Нас, працівників побуту, часто називають чарівниками, а нашу роботу — службою доброго настрою. І воно справді так. Буває, віддаєш людині замовлення — і радієш, коли бачиш її задоволену усмішку. В нашій майстерні № 2 фабрики «Ремвзуття» дівчата борються не тільки за план, а й за усмішку замовника. Ось

цими днями провели на фабриці конкурс на кращого молодого робітника. Враховували не тільки вміння виконувати складні операції шиття і ремонту взуття, а й уміння побутові контакти з людьми. А щодо плану, то це закон для кожного з нас. Наприклад, комсомолка Лілія Гончарова, взуттєвик другого цеху індпошиття, виконала завдання трьох років п'ятирічки до дня нової Конституції СРСР. Це її подарунок 60-річчю комсомолу. Чимало послідовників Гончарової сьогодні напружено працюють, готуючи гідну зустріч ювілею.

Рідна для нас фабрика. Я прийшла сюди, не маючи професійних знань і навиків. Та в колективі знаходила постійну підтримку друзів. З чуйністю поставились до мене, молоді матері, наставники, начальник відділу кадрів взуттєвої фабрики П. С. Полянов, начальник зміни Михайло Семенович Чигиринський та інші. Вже через кілька місяців працювала резервним робітником шостого розряду. Опанували всі операції, змогла підмінювати будь-кого з робітників.

Нині я майстер по ремонту взуття в другій майстерні. І пишаюсь тим, що мені під силу будь-яке складне замовлення, що люди, які приходять до нашої майстерні, вдячні мені за мою роботу, бо всі види замовлень виконую без браку.

Нащодавно була делегатом Першого республіканського зльоту передовиків підприємств міськпромкомбінатів. Повернулася з Києва, отримавши подарунок — іменний годинник.

Наче недавно переступила поріг фабрики, а вже сама — наставниця. Вісьмох дівчат навчила своєї професії. А це зобов'язує. Тому вже виконала план трьох років п'ятирічки. І особливо добре працюється зараз, напередодні комсомольського ювілею.

В. СВИНАР,
робітниця фабрики
«Ремвзуття».
м. Кіровоград.

НА ФОТО: В. СВИНАР.
Фото В. ГРИБА.



СЛУЖБА СЕРВІСУ

ВЗАЄМНА ВДЯЧНІСТЬ

ВРОЖАЮ ЦУКРИСТИХ —
КОМСОМОЛЬСЬКУ ГАРАНТІЮ!

СТЕПАН Іванов відмінно вчився в школі, готувався стати юристом. І ось перша нещасть: не пройшов за конкурсом... Тож із задоволенням пішов на грудзовий екзаме́н. Попросився помічником на КСТ-3 до Михайла Дем'яненка. І той не шкодує, що має такого напарника. Щодня процентів на двадцять перевищує екіпаж своє завдання. Я не знаю, чи стане Степан юристом — попереду ще служба в

лазах Радянської Армії — а ось механізатор із нього хорший.

Дедалі менше зостається зелених рядків на бурякових ланах колгоспу «Заповіт Леніна». Але, як і раніше, не

спадає напруження у змаганні між екіпажами бурякозбиральних комбайнів. Сімейний екіпаж братів Григорія і Миколи Хоренженків створили цього року. Якщо старший із них, Григорій, молодий комуніст, живе п'ятий рік, працює легко, то для Миколи це дуже серйозний іспит. Довгий час теслював у колгоспі, а тепер ось вирішив бути там, де передній край хліборобів. Дует виявився злагодженим: Хоренженки викопали буряки на 187 гектарах при зобов'язанні 160 і мають на своєму рахунку 46 750 центнерів цукрової сировини. Минулорічний результат Григорія — 95 гектарів.

Нинішній рік, особливий, комсомольський. І, готуючись до битви за врожай, брати вирішили, що орієнтуватися потрібно тільки на вищі рубежі. З радістю зустріли вони ініціативу ямпільців, а нині атлікують її у конкретні результати. Успішно, як бачимо.

Іхні суперники по змаганню комбайнер Микола Степанович Доженко і його помічник Григорій Махія теж виконали соціалістичне зобов'язання — зібрали цукристі з площі 145 гектарів.

Є у нас і своя ангелінка. Марія Дем'яненко на тракторі Т-16 підбирає буряки, стежить за тим, аби жоден не лишився на полі. Комсомольський загін шоферів теж достойно зустрічає 60-річчя Ленінського комсомолу. Ударний кожен рейс у комсомольців Михайла Старченка і Володимира Ткаченка, Володимира Грачова і Валентина Клименка.

Бурякові жива в колгоспі наближаються до фінішу. І фініш це справді комсомольський, гідний ювілейного комсомольського року.

Т. ПАЩЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу «Заповіт Леніна» Знам'янського району.

П'ЯТНАДЦЯТЬ ЗДРУЖЕНИХ

Щоранку я йду на роботу з піднесеним настроєм. Адже це щастя — йти на роботу як на свято. І щастя це дають мені мої подруги — комсомолки Марія Висоцька, Лідія Кривач, Любов Горбанець, Марія Молотківська та інші. Всіх нас п'ятнадцять. П'ятнадцять різних за нахилами, характерами дівчат, які згуртувалися в комсомольсько-молодіжний колектив, що носить ім'я XXV з'їзду партії. І коли бачу на їхніх грудях почесний знак ЦК ВЛКСМ «Майстер-умілець», дивлюсь на їхні справді змілі руки, хвилюється до подруг огортає серце. Бо це вони давали слово до ком-

сомольського ювілею виконати завдання трьох з половиною років п'ятирічки. І виконали. Виконали, бо зникли додержувати слова, бо досконало оволоділи своєю професією. Грамоти райкому комсомолу та інші, якими нагороджено колектив, дівчата заслужили. Ім є про що звітувати ювілею Ленінського комсомолу.

Л. АНТОНЕНКО,
швачка філіалу швейно-виробничого об'єднання «Україна», секретар комсомольської організації,
сміт Петрове.

УСПІХ ОКРИЛЯЄ

Тільки другий рік працює на молочно-товарній фермі колгоспу імені Шевченка Ульянівського району комсомолка Людмила Скоробагач, та ім'я її вже вимовляють з повагою. Повагу цю дівчина заслужила своїми роботничими руками, вмінням робити справу, які присвятила життю. Вона не завжди легка, ця справа, але почесна. Коли прийшла Людмила на ферму, то вирішила починати з самого початку. Сформулювала групу молодих корів, сумлінно догля-

дала їх, і це дало добрі наслідки. Вже в перші місяці про доярку заговорили як про майстра, відзначали як переможця соціалістичного змагання. А успіх окриляє. Людмила зобов'язувалась до 60-річчя ювілею Ленінського комсомолу від кожної корови надіти по 2300 кілограмів молока. І від слова не відступила. Вже на сьогодні кожна тварина її групи дала близько трьох тисяч кілограмів продукції.

Н. ПАРАНОК,
доярка колгоспу імені Шевченка
Ульянівського району.

Є П'ЯТИРІЧНИЙ!

«План трьох років п'ятирічки — до ювілею Ленінського комсомолу!» — таке завдання ставили перед собою члени комсомольсько-молодіжної бригади верстатників другого механоскладального цеху, на чолі якої Анатолій Скарбовий. З патхенням, з повною віддачею трудяться юнаки і дівчата. Нині, напередодні комсомольського свята, члени цього дружнього колективу доповідають: завдання трьох років п'ятирічки виконано. Із значним випередженням виробничого завдання йдуть Станіслав Жакун, Наталія Стрижко. Молодих надирає приклад до свідченого робітника, майстра своєї справи бригадира Анатолія Скарбового. Керівник комсомольсько-молодіжного колективу вже виконав завдання п'яти років, дає продукцію понад п'ятирічний план.

О. ХАРЧЕНКО,
свердловальниця, член комсомольсько-молодіжної бригади верстатників другого механоскладального цеху заводу «Червона зірка».

Як і влітку — перші

На збиранні зернових у колгоспі імені Свердлова відзначився комсомольсько-молодіжний екіпаж — Олександр Філімонов та його помічник Григорій Шатненко, коли настали жнива осінні, хлопці пересіли на бурякозбиральний комбайн КС-6. І знову очолюють змагання серед механізаторів господарства. Олександр і Григорій уже зібрали цукрові на площі 141 гектар, щодня дають не менше 115 процентів норми. Добрий умілець молодих — ювілею ВЛКСМ.

В. ЛИТВИНОВ,
інструктор Добровеличківського райкому комсомолу.

ЛИСТ У НОМЕР

НАС ВОДИЛА МОЛОДІСТЬ...

Комсомол... У кожного покоління з ним пов'язане своє. Для одних — це боротьба з бандитами, куркулями, для других — це будівництво Магнітки, для третіх — смертельний бій з фашистами для четвертих — Тольятті, Сургут, БАМ. І для всіх них комсомол — це молодість, це коли дужі сильні руки, гарячі серця, коли чим важче, тим романтичніше.

Осені 1924 року я не забуду ніколи. Нас, перших піонерів Гайворона, Зіну

Сойдову, Надю Козачинську, Володю Даниленку, Станіслава Швайдецьку, Віру Воєводіну, прийняли до лав комсомолу. Тримала я в тремтливих від радості руках маленьку книжечку — комсомольський квиток і давала урочисту клятву: жити життям свого старшого брата Миколи, котрий загинув у Моценському лісі в сутичці з ворогами.

Так почалася нова сторінка мого життя. Грізожна, неспокійна, захоплюю-

ча. Разом зі старшими товаришами я ходила в навоколишні села організовувати перші комсомольські осередки, проводити збори. Вже в ті роки комсомольці не тільки мріяли про мирне життя, а й про те, як зробити його красивим, квітучим.

Одного разу ми задумалися: а що, коли біля нашої збудованого клубу імені Воровського розбити парк? Вирішили — зробили. Висаджувала я ті молоді тендітні саджанці,

а вже уявляла собі, як через деякий час вони піднімуться, зміцніють, стануть чудовою окрасою Гайворона.

Ось так, у трудових буднях, мріях про майбутнє пройшла моя юність. І ніколи не забути мені тих далеких неспокойних років, які в пам'яті моїй вічно живі.

Скоро у нашої комсомолії радісне свято. Минає шосте десятиріччя з дня її народження. Хочеться щиро привітати молодь Кіровоградщини з цією знаменною, хвилюючою подією.

З. ВОЄВОДИНА,
комсомолка 30-х років,
м. Кіровоград.

ЗАГАЛЬНЕ навчання, всеобуч — навчання всіх без винятку дітей визначеного віку в загальноосвітніх школах, що дають певний мінімум знань. Загальне навчання забезпечується системою державних заходів.

У дореволюційній Росії населення було майже суцільно неписьменним. «Такої дикої країни», — писав у зв'язку з цим В. І. Ленин у 1913 році, — в якій би маси народу настільки були пограбовані в розумінні освіти, світла і знання, — такої країни в Європі не лишилося жодної, крім Росії... Чотири п'ятих молодого покоління засуджені на безграмотність кріпосницьким державним устроєм Росії».

Великий Жовтень знаменував собою початок докорінних революційних перетворень культури і побуту трудящих мас, справжньої культурної революції. Найбільш актуальними проблемами були: ліквідація неписьменності, підготовка кваліфікованих кадрів, створення нової, соціалістичної інтелігенції. В розв'язанні цих завдань партія відводила велику роль молоді, її передовому загону — комсомолу. Ленінський комсомол узяв активну участь у ліквідації неписьменності і малописьменності, провів велику роботу по розгортанню і здійсненню всеобучу в країні. Активну роботу в цій галузі і з'їзд РКСМ назвав одним з найважливіших завдань комсомолу.

Початок рішучого наступу комсомолу, молоді на

культурному фронті був пов'язаний з культпоходом, ідея якого дісталася схвалення на VIII з'їзді ВЛКСМ, що прийняв рішення реорганізувати всю систему лікнепу на основі широкого залучення до неї радянської громадськості. «Кожний письменний комсомолец», — говорилось в постанові з'їзду, — (і в місті, і на селі) повинен навчити одного неписьменного. З'їзд зобов'язав «ліквідувати неписьменність серед членів ВЛКСМ», вирішив направити тисячу комсомольців на лікнепроботу.

Культпохід швидко розгорнувся в масовий рух. Це питання обговорювалось на пленумах партійних і комсомольських комітетів, на заводах, фабриках, сільських зборах. ЦК ВЛКСМ рекомендував завести вклавний листок у комсомольському квитку, в якому відмічалось, скільки неписьменних навчив його власник. З осені культпохід став здійснюватися у формі культвистади, яка йшла за трьома маршрутами: за ліквідацію неписьменності, за всеобуч, за політехнізацію школи. Ця робота була складною. Не вистачало підручників, зошитів, олівців, ручок, чорнила. Замість зошитів використовували шматки паперу, а чорнило робили самі. В селах періодично навчали при світлі свічки. В одному зі своїх виступів народом освіти А. В. Луначарський сказав, що молодда Радянська влада виділяє зі своїх засобів один олівець на 60 учнів, одно

Комсомольський словник епохи

ВСЕОБУЧ

перо — на 22 і одну чорнильницю на 100 учнів, один зошит на рік на кожного учня. Але й ці труднощі не могли зупинити прагнення людей до знань.

Особливого значення набула робота комсомолу по всеобучу в національних республіках. Тут комуністам і комсомольцям довелося переборювати старі звичай, релігійні впливи, візову темряву і неучтво, виявляти в цих умовах справжній героїзм. 1923 року Хорезмський народний уряд направив на навчання до Ташкента і Москви 22 дітей і юнаків. Біля міста Тахнаталі їх підстергла банда басмачів і по-звірському вбила. Сьогорі в місті Ургенчі Хорезмської області Узбекистану стели восьмиметровий мармуровий пам'ятник. Це пам'ятник про десятиліття двох комсомольців, що героїчно полягли в боротьбі з ворогами Радянської влади, за культуру та освіту в республіці.

1930 року, як тільки було прийнято рішення пар-

ті та уряду про запровадження всеобучу в країні, комсомол узяв шефство над всеобучем, направив на роботу в школу близько 100 тисяч учнів, збудував та обладнав тисячі шкіл, зібрав мільйони карбованців для подання матеріальної допомоги дітям бідних робітників та селян і тим самим забезпечив доступність школи для них.

Величезне культурне й політичне значення мала організація шкільного навчання дітей малих народностей, особливо на Півночі, оскільки мало хто з них знав російську мову, недостатньо було російських учителів, які знали звичайну мову цих національностей. 1925 року перша група північан (чукчі, нганаси, ітельмени, евенкі та інші) приїхала вчитися на підготовчий робітничий факультет Ленінградського університету. Їх було дев'ятнадцять. Лише два-три чоловіки з них уміли писати й читати.

Жителі тундри не відродили до нового для

них способу життя. Все тут було небаченим: олівець і папір, зубна щітка і телефон, виделка і ложка, водопровід і електрична лампочка. Шлях, на який людство затратило тисячоліття, північани мали пройти за кілька років. Перший народний комісар освіти Луначарський, вислухавши розповідь про цей робітфак, сказав: «Робітфак північних народностей — свого роду чудодія».

Перші п'ятирічки з особливою гостротою висунули завдання масової підготовки кадрів для бурхливо зростаючої соціалістичної індустрії. За п'ятиріччя комсомолу молоді направляли на робітфакти і профтехкурси, до технічних училищ, до технікумів і вузів.

1934 року повсюдно було здійснено початкове загальне навчання, а потім було запроваджено семирічний всеобуч у містах і робітничих селищах, здійснення якого було переважно Великою Вітчизняною війною. Однак вже в 1956 році його в основному було завершено. Законом «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР» замість семирічного було запроваджено обов'язкове загальне навчання дітей від 7 до 15—16 років.

Сьогодні наша країна розвиває в галузі освіти нові, складніші завдання. Тепер у школах навчається близько 50 мільйонів учнів, у тому числі 8 мільйонів комсомольців. 25 міль-

йонів піонерів. Більш як у шість тисяч навчальних закладів професійно-технічної освіти вчиться 3 мільйони юнаків і дівчат.

«Молоде покоління», — відзначив у промові на пленарній сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання депутат Б. М. Пастухов, — вступає

в життя з повною середньою освітою. В умовах науково-технічної революції комсомольські організації бачать своє завдання в тому, щоб ще активніше боротися за якість навчання, високий рівень знань молоді, без яких неможливо стати справжнім майстром своєї справи».

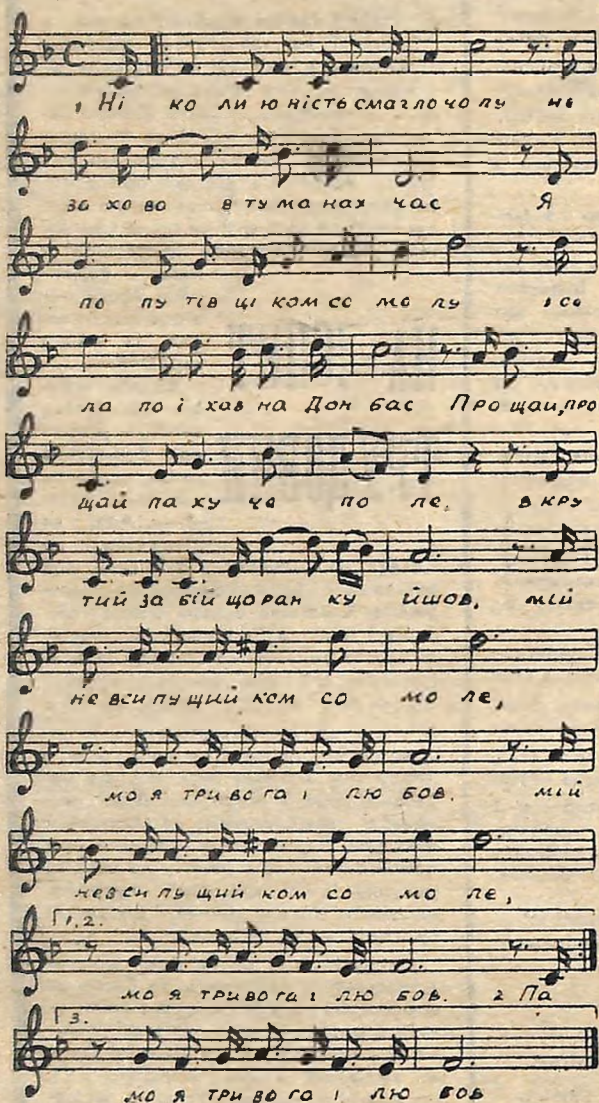
КПРС. Радянська держава постійно дбає про поліпшення умов здійснення загальної обов'язкової середньої освіти. Велике політичне, соціальне й економічне значення має нещодавно прийнята постановка ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про перехід на безплатне користування підручниками учнями загальноосвітніх шкіл», що передбачено і новою Конституцією СРСР. Центральний Комітет партії закликає партійні, радянські, профспілкові організації забезпечити організований перехід на безплатне користування підручниками відповідно до цієї постанови, що буде важливим вкладом у здійснення загальної обов'язкової середньої освіти.

В. ГРЕХОВ,
кандидат історичних наук.

МІЙ ВІЧНО ЮНИЙ КОМСОМОЛЕ

Музика О. ЗУЄВА

Слова Д. ЛУЦЕНКА



ніколи юність смаглочолу
Не захова в туманах час.
Я по путіцї комсомолу
З села поїхав на Донбас.
Прощай, прощай, пахуче
поле,
В крутий забій щоранку
йшов.
Мій невисипуший
комсомоле,
Моя тривога і любов,
ДВІЧІ
Палили нас мороз і спрага
Біля Дніпра й біля Дінця.
Але юрчагінська відага
В труді стала нам серця.

А як земля набрякла
бодем,
Я проливав з тобою кров,
Мій немирущий
комсомоле,
Моя тривога і любов.
ДВІЧІ
Не вернеш спалені
хвилини
И тривожну молодість мою.
Я комсомолу до кривили
Себе і зараз віддаю.
Іду на подвиг, юна доле.
В степи і гул новобудов.
Мій вічно юний комсомоле,
Моя тривога і любов.
ДВІЧІ

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЯ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета печатається
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова,
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ЩОБ СТАТИ ПЕРЕМОЖЦЕМ

СЕМІНАРСЬКИЙ КІРОВОГРАДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 13 ІГОР ПОДСАДЬКО СТАВІВ ЗНАЧНИМ ГРО. ПРОДОВЖУВАВ ТРЕНУВАТИСЬ І ПОГО БУЛО ВКЛЮЧЕНО ДО Збірної області яка виступала на чемпіонаті РЕСПУБЛІКИ З БАГАТОБОРСТВА ГРО. І ВІН БУВ СЕРЕД ЛІДЕРІВ НА ВСІХ ЕТАПАХ ЗМАГАНЬ.

НА ФОТО: ІГОР ПОДСАДЬКО.

Фото В. ГРИБА.



ПРИЛУЧЕННЯ ДО ПРЕКРАСНОГО

У МІСЬКОМУ Палаці піонерів проходила виставка дитячої творчості, експонати якої — результати річної діяльності школярів у гуртках художньої творчості прижеках і домоуправліннях м. Кіровограда.

Виставка присвячувалась річниці прийняття нової Конституції СРСР та 60-річчю комсомолу.

У нашому місті вже стало традицією у вересні—жовтні влаштовувати такі виставки-огляди всієї роботи і присвячувати їх визначним подіям у житті країни.

Виставка завжди викликає жвавий інтерес у дітей, адже появляється можливість порівняти, що зроблено школярами сусідніх жеках, які теми захоплюють їх, у кого краще виходить.

Водночас нам, дорослим, можна судити, як ведеться естетичне виховання дітей прижеках, як виховується любов до праці, патріотичні почуття.

На виставці було представлено різні за жанрами вироби, створені дитячими руками: малюнки, фотграфії, м'які іграшки, вишивки, в'язання, випилювання. Найкращими і

відвідувачі, і жюрі визнали вироби школярів, що ходять на заняття в гуртки жеку № 1: Кості Ляшенка, Володі Борового, Віталія Ткаченка, Лілі Птухи, Алли Марченко, Віктора Лисюка, Тані Волкової та інших.

Сподобались юним відвідувачам виставки й експонати, представлені жеком № 5. Про це свідчать записки в альбомі відзвілів.

Жюрі відзначило високу якість експонатів, що надійшли з жека № 1 і 5 і домоуправління «Червона зірка», нагородивши гуртки грамотами. Багатьом школярам за майстерність виконання виробів теж вручили грамоти.

К. БОРИСЕНЧУ,
член жюрі виставки.

ГІДНИЙ ЧЕМПІОН!

СВІТОВА ПРЕСА ПРО ПЕРЕМОГУ А. КАРПОВА

Всі філіпінські газети широко коментують перемогу Анатолія Карпова. «Тайме Джорнелз» пише, що молодий радянський пресекористер, чудово англійською мовою, 32-х партій, добився ефектної перемоги в надзвичайно важкому, повному гострих моментів матчі.

«Анатолій Карпов зберігає за собою титул чемпіона світу» — так заголовала цілу полосу, присвячену матчу, французька газета «Монд». «Карпов відстояв свій титул чемпіона», «Карпов знову найкращий» — під такими заголовками публікували

югославські газети. «У той час, коли дехто вже думав, що молодий чемпіон може не витримати упертої боротьби, він у вирішальний момент мобілізував усі свої сили і переміг». «Вечерні новості».

Газети Чехословаччини детально інформують про перемогу А. Карпова на матчі в Багю, вміщуючи фотографії чемпіона світу, повідомляючи про телеграм, надіслану ним Л. І. Брежнєву з висловленням вдячності за турботу і увагу.

(ТАРС).